

[Poulsgaard]

ny situation. Så spurgte jeg, hvad det var for aktieselskaber, der ville bekoste rejsen for ministerens ledsagere til Kina, og så fik jeg kort og godt at vide af ministeren, at det ville han ikke svare på. Svaret er nej. Dette rejser et principielt spørgsmål, og det er det, jeg har stillet statsministeren. Når vi ikke kan få at vide, hvilket aktieselskab det er, står vi i den situation, at nogle aktieselskaber, som man må formode er erhvervsaktieselskaber, nu bekoster en rejse for nogle mennesker til Kina og måske på en eller anden måde kan opnå nogle særfordele. Jeg synes nok, at dette er et spørgsmål, som kulturministeren burde have svaret lidt anderledes på end bare med nej. Men nu håber jeg, at statsministeren vil svare.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg tror, det er nødvendigt at gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at kulturministeren hverken ved besvarelse af spørgsmål nr. 182 og nr. 183 af hr. Flemming Jensen eller ved besvarelse af hr. Poulsgaards tidligere stillede spørgsmål om denne sag har anvendt betegnelsen fonds om de private virksomheder, der har ydet støtte til dækning af rejseudgifterne for de ikke-ministerielle medlemmer af det, vi kalder Kina-delegationen. Følgende betegnelser har derimod været anvendt: »fra privat side« og »private firmaer« og »aktieselskaber«.

Men for så vidt angår hr. Poulsgaards påstand om, at de pågældende private firmaer på denne måde kan opnå konkurrencefordrejende fordele over for andre virksomheder, må jeg bede hr. Poulsgaard om at huske, at det heldigvis er almindeligt, at nogle erhvervsorganisationer eller erhvervslivet yder støtte til konkrete kulturelle, humanitære og andre ikke-erhvervsmæssige formål, og jeg finder det derfor fuldt forsvarligt, at det også er sket i dette tilfælde.

Poulsgaard (FP):

Jeg vil da gerne starte med at sige tak for svaret; nu fik jeg da lidt af et svar. Men jeg er ikke tilfreds med svarets indhold, for det betyder, at man skal finde en masse papir, og statsministeren ved, hvordan det kan være. Jeg mener absolut, at der var snak om fonds, men okay, det kan være, hvad det væ-

re vil, det kan vi altid slå efter og kontrollere.

Men så er der det, som statsministeren kommer ind på i afslutningen af sit svar. Det er rigtigt, at der i hvert tilfælde er sagt noget forskelligt. Men disse mennesker er en regerings delegation, de er med landets kulturminister på en officiel rejse til Kina. Derfor er det et officielt anliggende, og derfor har folketingets medlemmer som folkets valgte repræsentanter også krav på at få at vide, hvilke aktievirksomheder det er, der betaler dette her. Men kan jeg ikke få mere svar, må jeg finde mig i det, men jeg synes altså ikke, det er særlig betryggende for fremtidige tilfælde, at man ikke kan få svar på et relevant spørgsmål, når man beder om det.

Arne Melchior (CD):

Jeg har et supplerende spørgsmål til statsministeren om den foreløbig aflyste Kina-rejse. Jeg vil være overmåde tilfreds, hvis statsministeren vil besvare mit spørgsmål med et enstavelsesord, og selv tonefaldet vil jeg overlade til statsministeren selv at vælge. Mit spørgsmål er, om ministeren finder det værende af endog meget stor betydning, at Danmark tager kontakt med og orienterer sig om kulturlivet i Kina, som jo både geografisk og på mange andre områder står os ret fjernt. Altså: finder statsministeren, at dette er af stor betydning, og kan statsministeren derfor dele mit håb om, at denne rejse senere vil kunne blive til virkelighed?

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Det supplerende spørgsmål er på kanten af, hvad der kan stilles af tillægsspørgsmål, således som selve spørgsmålet er udformet, så statsministeren afgør selv, om det skal besvares.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Poulsgaard, at der ikke er noget unaturligt i, at der i en delegation deltager folk uden for det politiske, uden for det ministerielle. Det er noget, der sker i, jeg tror, jeg tør sige næsten alle former for delegationer, som regering eller folketing – i hvert fald regeringen – står for. Det sker f. eks. netop, at mange erhvervsfolk følger med i sporene, kan vi sige, på delegationer, fordi der ofte er en erhvervsmæssig